

vi har verdens bedste retursystem på det område, og det trues jo altså nu af EU-Kommissionen.

I øvrigt nævnte jeg kun sagen i denne her sammenhæng, fordi jeg har fået bekræftet i et brev fra fru Ritt Bjerregaard, at Amsterdamtraktaten ingen indflydelse får på vores chancer for at opretholde dette verdens bedste returflaskesystem. Så påstanden om, at Amsterdamtraktaten skulle forbedre miljøet, gælder i hvert tilfælde ikke, hvis vi ser på øldåsesagen.

Den gælder heller ikke, hvis vi ser på f.eks. vækstfremmere. Der har vi fået bekræftet fra fødevarerministeren, at de nye traktatbestemmelser ikke vil give bedre mulighed for at forbyde vækstfremmere.

Jeg nævnte også sagen om de nye tilsætningsstoffer, som Kommissionen trækker frem.

Så det var ikke for at få en debat om selve øldåseproblemet med hr. Langkilde, at jeg nævnte det, men kun som et eksempel på, at den nye traktat altså ikke i de konkrete sager, som vi hidtil har undersøgt, giver nogen forbedring af miljøet.

Og så skal jeg blot sige, at jeg ikke i første omgang kunne nå at fremsætte mit forslag til vedtagelse, så det vil jeg gerne gøre nu.

Der er jo fra miljøorganisationernes side – i modsætning til hvad miljøministeren anførte for et øjeblik siden – fremført det synspunkt, at to af bestemmelserne i traktaten rejser så stor tvivl, at de sætter spørgsmålstegn ved, om miljøgarantien overhovedet kan bruges.

Jeg ville godt nærmere referere de udtalelser, som de internationale miljøorganisationer, f.eks. Greenpeace, har fremført – det tillader tiden imidlertid ikke her, men jeg vil gerne gå nærmere ind i den debat, hvis ministeren ønsker det – men de har altså faktisk gjort opmærksom på, at der er denne helt grundlæggende fortolkningstvivil.

Den fortolkningstvivil vil vi gerne have afklaret, og derfor vil jeg gerne fremsætte forslag til vedtagelse:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til i EU at stille forslag om en juridisk bindende aftale mellem medlemslandene og Kommissionen om fortolkningen af Amsterdamtraktatens artikel 100 A, stk. 3-9, herunder særlig fortolkningen af bestemmelsen i artikel 100 A, stk. 4, om brug af

miljøgarantien på grund af et problem, der er specifikt for den pågældende medlemsstat, og bestemmelsen i artikel 100 A, stk. 5, om at brug af miljøgarantien ikke må udgøre en hindring for det indre markeds funktion.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 28).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse. (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Og så er det hr. Ove Fich.

Ove Fich (S):

Tak til ministrene for besvarelsen af forespørgslen.

Forespørgerne ønsker, at der sker en fortolkning af den reviderede miljøgaranti. Allerede gennem ordvalget mener jeg, at forespørgerne indrømmer, at der er sket en ændring i miljøgarantien. Jeg er glad ved den indrømmelse, og jeg vil gerne tilføje, at det er en ændring til det bedre.

Miljøgarantiens rolle skal man gøre sig helt klar. Miljøgarantien er, som miljøministeren også sagde tidligere, en nederlagsparagraf. Det er den, man tager i brug, når alle andre muligheder er opbrugt, for der er naturligvis en række andre muligheder, og ikke mindst Amsterdamtraktaten udvider antallet af muligheder, der står til rådighed. Derfor kan man heller ikke se miljøgarantien isoleret; man skal se den i sammenhæng med hele miljøpolitikken.

For det første er der hele spørgsmålet om et bæredygtigt grundlag, som var et markant dansk krav til forhandlingerne om Amsterdamtraktaten. Vi kan i dag konstatere, at der står i Amsterdamtraktatens præambel, at politikken skal baseres på et bæredygtigt grundlag, men hvad betyder det nu, at noget står i præambelen?

Ja, ikke mindst Enhedslisten har jo gang på gang sagt, at det var forskrækkeligt, at Europadomstolen dømte i forskellige sager på baggrund af præambelen. Dermed har man fået en indrømmelse fra Enhedslisten af, at præambelen rent faktisk har en stor betydning, og derfor forhåbentlig også en indrømmelse fra Enhedslisten af, at det betyder ganske meget, at ordene »bæredygtigt grundlag« nu står i præambelen.

For det andet er der med Amsterdamtraktaten sket den ændring, at nu skal miljøhensynet integreres på alle politikområder og aktionsområder. Det synes jeg måske er det mest vidtgående og bedste, der overhovedet er i Amster-